

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
зносить: в Австрії:
на цілий рік 24 К
за пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько - сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возмеш милості і віри не возмеш,
бо русне ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім
неділь і руских свята о 5 год.
по полуночи. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслан“
при ул. Хмельницкого ч. 15, II.
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в паса-
жі Гавсмана.

Рукоши звертається якщо а
попередну засторогу.

Рекламація лише неопечатані
в вільні від порта. — Оповістки
звичайні приймаються по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надіслан-
ні“ 40 сot. Подяки і приватні
донесення по 30 сot. від стрічки

Перед рішенем.

(Δ) Вчера відбувалися наради польської соймової лівці і групи парламентарів польської демократії в справі соймової виборчої реформи, а крім того окремо наради польських людовців, польських народних демократів і осередка клюбів. Опісля зібралися представники демократ. поль. клюбу і людовців у намісника на довшу нараду. Сего дня збиратимуться на нараду предсідники польських клубів, а на 10-ту год. сего дня скликав та-
кож др. К. Левицкий засідання руских послів соймових і парламентарів.

Переговори, ведені у Відні між презесом і віцепрезесом польського кола а міністром-предсідником гр. Штіргком і переговори д-ра К. Левицкого з гр. Штіргкомали ціху інформаційну, як виходить з оповіщень в польських днівниках, а також в „Ділі“. Переговори є доторкувалися головно соймової виборчої реформи, а також університетського питання.

Тепер пересунулося ся місце нарад клюбів до Львова, а після нарад польських клюбів і укр.-руського розішлисься спільні переговори польсько-руські, в яких як представник правительства буде мати задачу посередництва Г. Е. намісник.

Обидві спільні сторони, о скілько можна з дотеперішніх нарад довідатись, обстають при своїх домаганнях так, що полагода справи

на таких розбіжних основах не далаб ся успішно перевести. Тимто гр. Штіргком висловив погляд, що полагода польсько-руського порозуміння дастя ся осягнути лише дорогою компромісу. Важна отже задача припадає тут намісникові як представникові правительства, щоби довести до зближення обидві сторони, до компромісу, але в другого боку велика одічальність спочиває також на представників обидвох спільніх сторін, щоби довести до полагоди спір, который заподіває необчисливі шкоди і втрати обоим народам, країні і державі. Нині робити які небудь висновки про вислід переговорів неможливо, можна однак і треба бажати щасливого і добrego успіху.

Вистава домашнього промислу в Коломиї під протекторатом ІХ ц. і к. Високості Архієпископа Карла Франца Йосифа і Архієпископа Зигіті від 21. до 30. вересня 1912

Грізне положене Туреччини.

(X) Від кількох місяців політичні пропорки віщували недалекий конець Туреччини, а тепер виступають із ще більшою певностю з такими поглядами. І справді не можна суміжувати ся. Недужа здавна Туреччина, которая в останніх часах, як се здавало ся, чудесним способом відродила ся, попала знов у таку

тяжку недугу, що проявляють ся вже наглядно зnamena розкладу. Чи останна внутрішня ворохобня в Туреччині була на правду устроєна, чи трохи удавана, щоби правительству додати морального права на ужите більше рішучих середників. Про державу, которая переходить такі внутрішні перевороти, не можна вже говорити, що она переходить „пересилена“, бо навіть кожда сильніша від Туреччини держава, которая крім війни з іншою державою мала би ще внутрішну ворохобню, не могла би довго відодержати такого положення.

В останніх часах говорено багато і писано про можливість мира між Туреччиною й Італією, а особливо у Франції є богато оптимістів, котрі запевняють про можливість мира і подають уже навіть докладно уложені усілія. Побіч сих однак є чимало й таких, що не вірють сему і покликують ся на настір урядових кругів Італії.

Італія не домагала ся взагалі формального признання закону про прилуку Тріполітавії й Киринайки та італійської над сима країми суверенности, лише бажала дійсного відкликання звідтам турецких війск. Італія була все готова заплатити винагороду грошеву, которая малаб для обох сторін значінє індемнізації. Нема отже підстави в мирових переговорах безуспішних бачити якийсь в тій хвилі незвичайний поступ, бо до вельми критично-го положення Туреччини прилучила ся також

є фінансова неміч. Колиб віргелі Туреччині не мали власного інтересу в тім, щоби дістали відсотки від давніших позичок і колиби не давали на се засобів власної кишень, то фінансові клопоти Туреччини довели би були вже давно до банкрутства.

Тимчасом виступив гр. Берхтолд з відомою предложою до європейських держав. Однак се не принесло Туреччині пільги а видало ся їй ще більшим пригабленем. Туреччина стогне вже на саму загадку про поворот важких македонських реформ.

З тим злучили би ся ще й деякі інші справи, а при всім тім є її завдання ненависть лишених влади молодотурків. Що молодотурки готові ужити тут всяких способів, на се вже маємо деякі познаки. Сими днями іменно подано вістку, що молодотурки відкликали славного Енвер-бая, щоби він взяв участь у відкритім молодотурецьким конгресі. Очевидно Енвер-бай не міг і не повинен був брати участі в сім конгресі, бо він є не тілько зятем султана, але й війсковим, котрому не лицю піддавати ся під керму політичну і уступати із становища, на которое поставила небезпека держави. І справді Енвер-бай не пішов за домаганям комітету. Не вдав ся отже сей намір, щоби правительство привело до уступчивості відкликанем вожда африкансько-турецьких війск, а се став наглядним доказом, що Туреччина веде в Африці розпучливу боротьбу. Однак серед

вандовський і з великим признанням висказував ся у львівському днівнику „Dziennik u polskim“ про бездоганний рисунок єго образів і кольорів. Під час побуту М. Івасюка у Мінхені звіджував єго ательє славний мальяр Ілья Рєпін, оглядав скіци до історичного образу „Візит Хмельницького у Київ“ і також хвалив їх.

Ширшому рускому загалові мало знані образи Івасюка, хіба декотрі, звісні з невдатних відбиток у часописах „Зорі“, „Неділі“ і ін., н. пр. портрет Богдана на Хмельницького на кояні на побозвиці, що находить ся тепер у львівській „Прозьвіті“, або другий образ „При керниці“ (правощане козака і дівчини, образ в власності купця Рідля у Львові). Сих образів нема тепер на виставі. Так само в приватних руках находитъ ся образи: Вечір (краєвид, ко-зак, два коні) — вся сила сего образу у змальованою грою сльвіта по заході сонця), Весна, В ожиданію, численні портрети ін. ін.

З того рода образів находитъ ся і на теперішній виставі дуже міла для ока Ідилля (на поля під жовтими соняшниками спочивав молода маті, що плакає дитину), а також кілька інших красвидів, з яких пізнати велику техніку нашого мальяра. Є також на виставі прегарні олійні і пастельові портрети, які без сумніву згадають артистови признані.

Сі менші праці виставив М. Івасюк очевидно мов би на доказ, що він уміє і дещо інше намалювати, але „гвоздем“ вистави є його великий розмірами (на 24 квадрат. метри)

Отвірайте ворота!

(На спомин 19. серпня 1912. р.).

Гей! Отвірайте ворота! Діти і внуки пріїхали до Вас в гості! Отвірайте ворота, дорогі, сердечні!

Не отвори! А прецінь коли котре з дітій заповіло приїзд, ви з дрожанем серця крізь вікно гляділи на дорогу, чи не знімає ся курява в під кіньських копит! А та, матінко, раз по раз вибігала з хати і на приспіставала і гляділа в даль і надслухувала, чи не затарахоче бричка та не привезе дорогого твоєму серцю дитину.. А як, бувало, котре в нас прибуло, ти, батеньку, з радостю промовляв: „А я вже тебе так довго вичікував і бояв ся, що не приїдеш!“

Не отвори! Велике подвіре, колись так чисте і виметене заросло густою хоптою-буруном. Плоти, колись старанно удержані, нині поломані і понищенні. Стежки давно не бачили руки господаря, на стайні скрізь по криві діри. Лише ті каштани, насаджені твоєю рукою, матінко, і ті величні, лісі дереви, виплекані тобою, батеньку, ряснно покриті зеленню і ведуть між собою якусь дивну, таємну розмову.

Не отвори! і не отворять! Піди на кладовище, стань біля камінної гробниці, а чорний граніт розкаже тобі, де діли ся твої рідні, отець і маті.. Сонце, що грає в золочених написях, відкриє тобі книгу їх життя, повного журби, праці і печаливости о долю-шасті..

І нині, коли стоїмо біля вашої могили та

дріжучими устами шепчемо молитви за упокій ваших душ, мимоволі зі зболілих сердеч пливе бажане: Коби то отворили ся ворота вашого гробу, а ви хотіть хвилинку глянули на дітей та внуків.. Та й певно они отворили би ся, як би ви могли бачити, що курява підняла ся з під кіньських копит, як би могли почути, що затарахотіли вози та привезли дорогих вашому серцю гостей. А як би ви могли відчути наш біль і нашу тугу за вами, то знаю, що скинули би віко ваших домовин і відвалили би гробовий камін, щоби злинути до нас хоть на одну хвилину.. Та дарма! Ви не почуєте, хоті би ми громом розпуки кликали до вас: „Отвірайте ворота! Діти і внуки пріїхали до вас в гості! Отвірайте ворота, дорогі, сердечні!“

Львів, дія 5. IX. 1912. р.

К. С.

З нагоди вистави образів М. Івасюка.

Буковина разом зі всіми своїми ріжно-родними народами не богато дас більших талантів. Буковинські Русини ще може чи не найбільше їх мали і мають, хоч того „найбільше“ складається всіго із чотирох осіб: в літературі Фед'кович, Із. Воробкевич і О. Кобилянська, а в мальстріві Микола Івасюк. І тодівно, що они не покинули свого улюблених занять, бо жили або живуть в обставинах для своєї праці дуже некористних.

Микола Івасюк живе тепер у Львові і роками польський різьбар і критик Роман Левицький

находять ся образи: Вечір (краєвид, ко-зак, два коні) — вся сила сего образу у змальованою грою сльвіта по заході сонця), Весна, В ожиданію, численні портрети ін. ін.

З того рода образів находитъ ся і на теперішній виставі дуже міла для ока Ідилля (на поля під жовтими соняшниками спочивав молода маті, що плакає дитину), а також кілька інших красвидів, з яких пізнати велику техніку нашого мальяра. Є також на виставі прегарні олійні і пастельові портрети, які без сумніву згадають артистови признані.

Сі менші праці виставив М. Івасюк очевидно мов би на доказ, що він уміє і дещо інше намалювати, але „гвоздем“ вистави є його великий розмірами (на 24 квадрат. метри)

Зміна льокаю!

Маю честь повідомити П. Т. Публіку, я переніс з ул. Баторого до льокаю при ул. Зім'оровича ч. I (ріг ул. Академічної)

торговлю вудженінни З поважанем ФРАНЦ ІХНЬОВСКИЙ.

433(10)

літичних цілей, а тільки др. К. Левицький виїхав до Відня як делегат „Краєвого Союза Ревізійного“, щоби взяти участь в засіданні дирекції і нарадах загальних зборів „ЗагальногоСоюза австрійських хліборобських спілок“ у Відні.

Дальше читаемо, що др. К. Левицький, довідавши ся, що предсідник міністрів гр. Штіргк вернувся до здоров'я, удав ся до него дня 5. с. м., щоби зложити желання з нагоди подужання і відбути політичну конференцію про справи біжучої політики, іменно про виборчу реформу і український університет. Що до виборчої реформи загадав др. К. Левицький, що правительство повинно виступити в тій справі в ролі посередника, бо в іншому способі ся справа не поступить вперед. На се відповів гр. Штіргк, що правительство живо займає ся своєю справою і бажає довести єї як найскорше до корисної позади.

Дальше заявив голова українського клубу, що всяке junctum межи університетською справою, а справою виборчої реформи рішуче в недопустиме і, що формулу цісарського відручного письма в університетській сараві треба полагодити як найскорше, незалежно від справи соймової виборчої реформи. І тут обіцяв гр. Штіргк, що правительство стає ся сю справу як найскорше довести до кінця. Щоби уможливити дальші переговори, правительство предложить в найближших днях обом сторонам другу установлену ним формулу цісарського відручного письма, оперту на заяві, яку мін. Гусарек зложив перед вакансіями в імені правительства в бюджетовій комісії.

Вкінці додав „Діло“, що нам. Бобжинський починає нині конференції з представниками польської соймової більшості, а в найближших днях має відбути конференцію з президією українського соймового клубу.

Нині о 10. рано відбувався в соймовім будинку засідане українського соймового клубу, а вечером сего дня буде засідане тіснішого Народного Комітету.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

Календар. В неділю: руско-кат.: Андріяна; римо-кат.: Нар. ПДМ. — В понеділок: руско-кат.: Пімена пр.; римо-кат.: Северина.

Ексц. Епископ Чехович віїздить дня 9. с. м. на Евхаристийний конгрес до Відня і поверне до Перемішля дня 17. с. м.

До відома учасникам Евхаристийного конгресу. Решту карт висилаємо нині, бо доперва нині мії від віденського комітету по численних ургенсах одержали. Карти прийдуть в сам час. Надзвичайний поїзд віходить зі Львова 10. вересня второк вечера год. 5-38; приїде до Відня о год. 2-20 по полуночи 11. вересня. Спільні нічліги зачинають ся від 11. вересня. Хто би день скорше приїхав, не міг би з них користати. Посьвідки на нічліги мії нині одержали для всіх, що прислали належитість. Вже не можемо всім почтю переслати, тому всім, що будуть їхати згаданим надзвичайним поїздом, доручимо в часі їзди. Ті учасники, що хотять іншими поїздами їхати, можуть самі відобрести собі в комітеті у Львові або доручимо їм у Відні дня 11. вересня в греко-катол. уряді парох. I. дільниці Wollzeile 25.

На всякую евентуальність подаємо адреси мешкань: пані в Knaben- und Mädchenschule, Meichlstrasse 512, XI. дільниця; съвященики і панове часті в Knaben-Volksschule, Kleistgasse 12, III. дільниця, часті в Mädchen-Volksschule, Sieglgasse 2/4. III. дільниця, а часті в Mädchen-Volksschule, Lechnerstrasse 12, III. дільниця. Селяни в школах II. і III. дільниці. Всі мають взяти з собою приватні менші ручники. Ті, що замовили приватні комінати, одержать їх адреси у Відні, мії до нині мимо ургенсів адрес не одержали. — Від комітету у Львові.

Комітет Евхаристийного конгресу в Перемішлі оповіщує: Нині вислано всім П. Т. учасникам Конгресу карти участі і легітимації. Посилки в порученні адресовані до па-рохіальних урядів. Відзак, карт на мешкані і харч не посылаємо тепер задля упрощення експедиції, а доручимо їх в часі їзди або у

Відні на двірці. Для селян, котрі не замовили нічлігів, комітет постарає ся в посліднім часі о приміщені у Відні. Вс. оо. парохів просить ся повідомити їх, що мають заплатити за 4 нічліги 4 К. Ночувати на улицях, подвірях або коритарях без означеного прі-міщення у Відні із зглядів поліційних безуслівно немислимим. Просимо також припильнувати, щоби властителі легітимацій їх підпи-сали. Відізд з Перемішля дня 10. вересня (второк) о год. 8.вечер. — o. O. M.

Комітет Евхаристийного конгресу подає до відома руских панів, учасниць конгресу, що в день торжественного походу в евхаристийного 15. вересня (в неділю) мають они зібрати ся між 10-11-11-ої на Sch warzen berg strasse (бічна від ул. Ringstrasse) у вісімках, а зійтут у днівній час між 11-11-11-ої год. на світ становище на примежній часті Ringstrasse (Kärntheerring, Stadtseitig, від сторони середмістя). Дальші указки одержать на зібраних місці від орднерів.

Богослужене за бл. п. дра Т. Соловія відправив нині Екцц. Митрополит гр. Шептицький в окруженні крилошан: о. мітрапата Білецького, Чапельського, Войнаровського, Пакижі і дияконів. В часі Богослуження співали хор акад. тов. „Бандуріст“. На Богослуженні явила ся родина покійного, посли, відпоручники товариств, ученики і учениці торговельної школи під проводом свого директора дра Р. Залозецького.

З Босні пишуть нам: Сеї неділі (1. вересня) опровергли боснійські Русини величаве свято. В сім памятнім дні поблагословив о. др. Йосиф Жук, апостольський протонотар, і о. Микита Будка, єпископ-номінат, підвалини під першу муровану греко-католицьку церкву в Босні в місті Прянов. Наш народ гнаний зліднями поселив ся на чужій землі і ту тяжко і мозольною працею починає драбляти ся. Русини поселені переважно в північній Босні в числі до 10 тисяч могли би легко удержати ся ту при своїй вірі і народності, если бы знайшлося більше рухливих, жертволовивих одиць, які подбали би про організацію наших переселенців на полі пропсвітнім і економічнім.

Дуже хосеною було бі річю, щоби наші учителі народні видали з поміж себе хоч двох, трох учителів-патріотів, що подали бися до Босні до учительської служби і ту над обовязково уділяли би науки руского язика в школах, де живуть наші люди. Наука хорватсько-сербського язика не справила би майже віякої трудності — дуже легко можна навчити ся. Босні — се дуже гарна країна; се край будучини; се край другої нашої вітчини; не забудимо проте за него, бо ту 10 тисяч душ вже тепер вибрали собі сей край за стадий пробуток. При сей нагоді годить ся за-значити, що надсилаю ти росийско-цареславіні часописи з Галичини кидають наших людей (деяких слабодухів, або хрунів з природи) в обійми православні сербського, а в слід за тим людці сі становуть вже ту опіля не Росіянами як в Галичині, але Сербами. — o. M. R.

Праця съвященика. Із Стрийщино пишуть нам: Велике свято обходжено в парохі Олесничі і в двох сусідніх селах. Ото одного дня посвячено нову школу в Олесничі, і фундамент під два нові шкільні будинки в Ярушницях і Комарові. На ті будинки по довгих замахах і просбах виеднав парох Олеснич, о. Омелян Кордуба, 34.000 корон — іого труда і заслуга, що згадані села будуть мати вигідні і здорові шкільні будинки. Признали се без застережень ті гости, що були на посвяченю, як староста Чепелевський, радники Дольницький і Лесняк, інженер Бургемський, інспектор Соколовський, відпоручник ради повітової п. Кірхнер, котрі разом з іншою чи-сленою інтелігенцією були на посвяченю. Признали заслугу о. Ом. Кордуби, бо легко сказали „виеднав“, але скілько то коштувало труду, їздження і ходження до власті і просбі і представлені! Се знають добре ті села, котрі все ще ждуть на нові будинки шкільні. Тому то і красна Рада шкільна дала похвальну грамоту сему съвященикові, мов на перекір духовним властям, котрі не завсідги дібачують, кому і за що належить ся подяка.

При сей нагоді, — коли у радикальних часописах читаемо стілько напастій на съвящеників, — чей не пошкодити додати ще, що о. Ом. Кордуба виеднав для громади позичку щід дуже корисними услівіями і купив 50 моргів пасовиска, бо селяни не мали де пасти

своєї худоби. Заложив також Райфайзенську касу, котра від нового року 1912 мала досі 40 тисяч корон обороту, в Олесничах прикрасив церкву і посправлив прегарні річи — і то все без окремого обтяження бідої громади; а в Комарові поставив каплицю і виеднав від кр. Ради пікільно площа під нову церкву в тім селі, там де стояла стара школа. Хто б думав, що сему съвященикові певно добре діє ся, коли так убиває ся за громадськими ділами. Тимчасом, поминувши те, що Олесничі — се одна з найгірших парохій, сей патріот-съвященик бідує вже від років разом з родиною у хаті, яку точить гриб, котрого нема способу позбутися ся, — і коли за якими своїми ділами приходить ся ему і родині єдти до Стрия або до Львова, то певно не за чим іншим, тілько за лікарською порадою, бо від гриба в хаті всі хори. От вам і „попівські“ гарадзи, панове радикали! — Учасник свята.

Фальшиві 20-сотикові монети повиляли ся в обігу в Перемішлі. Фальшиві монети в темній країні, не мають на обводі карбів, видають відмінний звук і пишуть як олово. Зроблені очевидно з олово.

Задержане залізничного руху. З причини по віні задержано дня 5. с. м. особовий рух аж до відкладання на пляху: Коломия-Надвірнянське передмістя Слобода рунгурска-Копальня.

За читане „руського класика“. Русофільські часописи плачуть, що їм не дася в Галичині можности читати твори „руських класиків“, хоч по правді не о „класиків“ їм ходить, а о чорносотенно-православну літературу. Тимчасом в самій Росії карають дійсно за читане „руських класиків“. З Тифлісу доносять, що покарано там грузинського духовника роком тюрем за читане Толстого.

Правда, чи неправда? Наші донесення про заходи в цілі злукі обох русофільських фракцій зустріли ся на сторінках „Прикарпатської Русі“ з рішучим запереченем. „Галичанин“ однак, хоч не прямо, але посередно потверджує правдивість нашої новинки.

Три года смуты въ Галицкой Руси — пише „Галичанин“ — дали достаточно доказательствъ (що роздвізне ослаблює русофілів — прим. Рус.). Этого однако, никакъ не хочеть понять новокурсно-радикальна фракція; въ трудную для галицко-русеского народа годину вызвала въ немъ расколъ, посыла смуту, разъединила его и по сегодня настаивает на этомъ разъединеніи русскихъ силъ. Въ пользу и въ интересахъ мазепинцевъ и поляковъ поддерживаетъ среди галицко-русеского народа расколъ и въть на дніхъ, воспользовавшись одной здѣшней мазепинской ипольской печати, сочла указаннымъ заявить (въ 1856 н-ръ „Прик. Рус.“), что слухи о предполагаемомъ сліяніи новокурсно-радикальной партії съ русско-народной „лишніхъ не только основанія, но и всякоаго реального смысла“. Отмѣчаємо это категорическое заявление „Прик. Руси“ потому, чтобы всякий интересующийся дѣлами Галицкой Руси, могъ лишний разъ убѣдиться кто настаиваетъ на поддержаніи среди галицко-русеского населенія раскола, вредного для него, а приносящаго пользу полякамъ и въ первой линіи мазепинцамъ.“

Знаємо, чому „Прикарпатська Русь“ затирає сліди по перших пробах переговорів з „старокурсниками“. Мирову акцію між русофілами зачав один старий русофіл, який від часу до часу як „Галичанин“, так також „Прикарпатську Русь“ учасливлює своїми „мозгопронищенніями“. Старокурсники заявили радо згоду на помирене, однак під усівім, що тактика нової партійної формациї буде менше криклива і обережна без нарушения впрочім змісту політичного напряму, що Дудикевич сяде тихо і т. п.

На те переказали Дудикевичівці, що під такими усівімі ледви чи коли можлива згоди. Запитаний о думку опікун Дудикевичівців гр. Бобрінський мав відповісти на адресу старокурсників так різко, що „Галичанин“ відвічуючи ся „рівнem za nadobne“ написав в 1912 ч., що „въ средѣ новокурсно-радикальної фракції находятся люди, состоящіе на службѣ львовської поліції въ роли тайныхъ агентовъ“. „Угодові“ переговори в русофільському таборі були заслонені великою тайною, а все таки дійшли до відома і скомпромітували старокурсників, показуючи наглядно, що они нічим не ріжнять ся від новокурсників.

— Зізд німецьких правників в Відні покінчив ся вчера. На останнім засіданні зізду відбулося голосовання над питанем, чи кара смер-

ти має бути задержана, чи знесена. Над цею справою переведено дуже живу і пристрасну дискусію. При голосованні 476 голосів заявилося за задержанням кари смерті, а 424 голосів проти. — Міністер судівництва Гохенбургер уладив вчера в честь учасників зізду рват.

Всюди шпигуни. З Будапешта доносять, що на угорських маневрах арештовано шпигуна, котрий зізнав, що зове ся Казимир Мороз; з початку удавав він дневника, а відтак впевняв, що прибув до Угорщини на студії. Найдено при нім рисунки і плями фортеці і околиць, в яких відбуваються ся тепер угорські маневри, а також мапу терену від російської границі до Угорщини. Говорить кількома мовами, а найвправніше російською.

Reichsratsabgeordneter Dr. K. Trylow-skyj збирає анонси. Прислано нам отсєй печатаний лист:

„P. T. Die von Jahr anwachsende Auflage des in unserem Verlage erscheinenden berühmten ruthenischen Volkskalenders „Zaporöze“ bemüsstigte uns mit dem Drucke desselben heuer zeitlicher zu beginnen, weshalb wir an Euer Wohlgeboren das höfliche Ansuchen stellen, Ihren Annonsen-Auftrag auch heuer rechtzeitig gefl. zu erteilen. Der kräftige Ruf der Tragbarkeit aller in unserem Kalender erscheinenden Inserate macht es überflüssig unsern Kalender als Insertions-Organ zu loben, — der Umstand, dass der Annonsen-Angang jedes Jahr an Umfang gewinnt, spricht für den Wert unseres Kalenders als Reklame Organ. Trotz des bedeutend vergrösserten Umfangs unseres Kalenders berechnen wir dennoch, wie tieferstehend, die billigsten Preise. Wir geben der angenehmen Hoffnung Raum, dass Sie uns mit einem grossen Insertions-Auftrag beeihren werden und zeichnen, die pünktliche Ausführung desselben versichernd, hochachtungsvoll für die Administration des Kalenders Zaporöze, Dr. K. Trylow-skyj, Reichsratsabgeordneter, Iwan Czuprej.“ (Потім настувають ціни анонсів).

Дивув вас, чому др. Трильовський підписує ся саме як Reichsratsabgeordneter, а не як адвокат, або січовий отаман, або редактор „

отворити окрему школу для дівчат. Вписи приймаються в передполовудневих годинах найдальше до 15. вересня. — Р. Залозецький, директор.

— „Сокіл II.“ уладкує завтрішньої неділі по півдні фестиваль на площі „Сокола-Батька“ (коло стрійської рогачки). В програму входять між іншими вправи вільною малих Сокіліків з Малехова і Дублян і вправи хоругвячами дівчаток з Малехова.

— Нова телеграфічна станція отвертається з днем 7. вересня при поштовому уряді в Білім Камені (пов. Золочів) з обмеженою давньою службою.

— Продажа військових коней відбудеться дня 23. вересня о 8. год. рано на плоті коло парку в Малехові коло Львова і в Старім Самбірі для 29. вересня.

— З залізниці. Дирекція державних залізниць у Львові розписала ліквідацію на доставу виробів з міди, металів резервових частин до машин і вузів, як також виробів блакітних на рік 1913. Близькі условії і формуларі оферти можна дістати в бюро IV і V Дирекції від 1. до 19. вересня с. р. Оферти можна вносити до 20. вересня с. р. до 12. години в півдні.

— Вистава праць М. Івасюка відбувається постійно в „Народнім Домі“ у Львові від год. 9.

рано до 6. вечера без перерви. Головною атракцією вистави, є безусловно величавий артистичний образ: „Віад. Б. Хмельницького до Києва“. Свою величиною (6 метрів довгий, а 4 високий) та артистичним викінченням робить величаве, нічим не затерте вражене. Крім цього виставлено кільканадцять інших образів кисті п. М. Івасюка.

Вистава буде тривати всього два тижні, тому належить ся поспішити, аби не оминута нарада оглянута сюч чудову галерею української мальарської школи. Вступ на виставу 60 сот. для шкільної молодіжі, селян і військових 30 сот.

статьї або в фабриці є управнені силою міністерства рішення до отворення і ведення самостійних робітень.

До прийняття до школи промисловій належить предложить: а) метрику як доказ, що хлопець скінчив 14 літ життя, б) шкільне свідоцтво з укінченою з добром поступом 6-ї класи народної школи або виділової або з укінченою другою класи гімназіяльної чи реальній; вистарчав також свідоцтво з IV. ступеня по укінченню шестилітньої науки, в тім случаю мусить хлопець зложити доказ з німецької мови о стілько, о скілько мають знання ученики, що скінчили міску 6-класову школу. в) На случай довної перерви в науці потреба предложить свідоцтво моральності.

Оплати шкільні для учеників виносять: 2 К вписове на цілий рік і 4 К чесне піврічно. На відділах, де є варствати, складають ученики по 4 К кавказь, котра звертається їм, як скінчать школу. Убогі а пільні ученики можуть бути в другому році увільнені від чесного.

Кошти удержання поза школою поносять родичі або опікуні учеників самі. Пільні і візиреві ученики можуть вже на 2. році одержати стипендію. До вписів зголосують ся ученики в товаристві родичів або опікунів в Дирекції ц. к. промислової школи у Львові.

Сі інформації подаємо в надії, що наша суспільність зрозуміє вагу ремесла і промислу і зверне частину своєї молодіжі на сей практичний напрям.

Звертаємо увагу і на те, що в школі промисловій у Львові в курсах піврічні, що тривають від 1. листопада до 31. березня (тоді на них вписи), чотири півроки то курси: мульярства, тесельства і камініярства. До впису на ці курси мусить челядник: 1) мати 18 літ, 2) свідоцтво визволеня на челядника і 3) за чучники як висхід.

Тож кому лежить на серці добро краю і нашого народу, нехай старається заповісти нашою молодіжі і сій інституції, на які ваш народ платить також податки.

Жаука, умілість і письменність.

— Правда і обман, написав о. Ігнатій Погорецький, Чина съв. Василия Вел., Жовква, Печатня съв. Василия 1912 (набуті можна в Жовкві у оо. Василиян по 50 сотиків примірник, з пересилкою пошт. 55 сот.).

Під сим наголовком появилася нова книжочка „Видавництва Чина съв. Василия В. в Жовкві“, котрої задачею, як висловився автор в переднім слові, „прийти з помочию і остеречи наш народ перед баламутством і его злими наслідками“ ворогів ріжного рода, з одного боку радикалів, що підригають моральність і віру нашого народу, з другого, пілатних агентів російського царства, що баламутять наших людей та поволі відривають від одиноко правдивої Церкви Христової і її науки. Цілю книжочки є отже: неуміючих научити, збаламучених звернути на добру дорогоу, а вірюючих утвердити. Книжочка поділена на 3 часті: Перша частина. Коротка історія схизми. 1. Схизма у Греків; 2. Схизма на Русі. Друга частина: 1. Ріжниця між православною церквою а нашою католицькою; 2. Постанови Церкви. Третя частина: Знаки правдивої Церкви: 1. що значить, наша Церква в съвята; 2. що значить, наша Церква в соборна; 3. що значить, наша Церква в Апостольська.

До ремесла і промислу!

Речинець вписує до середніх шкіл скінчив ся і богато нашої молодіжі ляло ся дома ізза недостачі фондів на дальше обравоване або ізза незложення вступного іспиту. Щож ім дальше робити?

Щоб прийти такій молодіжі в поміч радою, Товариство „Руска Бурса ремісничо-промислова“ подає до відома, що дні 16. і 17. вересня відбудуться вписи до ц. к. школи промисловій у Львові. В тій школі промисловій може хлопець вивчити ся за 3 роки: а) на будівляного слюсаря, б) на артистичного слюсаря, в) на мебельного або будівляного столляря. Наука 1) токарства, 2) різьбарства декоративного, 3) комнатного і декоративного мальярства триває чотири роки. Ученики тієї школи дістають по скінченню науки абсолюторію, а по відбутій однорічній практиці вар-

календар „Промислові“ на рік 1913 вже в вересні вийде з друку!

Хто по села і місточках хотів би заняться продажою календаря „Промислові“ зможе подати нам свою адресу. Заняті легке і ідеальне за заробок певний.

Календарі „Промислові“ мають вже свою славу. Кождий мусить призвати, що богатством і ріжнородністю змісту, великою скількістю ілюстрацій і гарним виглядом, низкою ціною і своїм обємом перевищають всі інші календарі, які у нас появляють ся. Тому то попит на него зростає з року на рік, а 30.000 наклад ноказує ся за малий.

Передовім читальні „Промислові“ повинні заняться продажою календаря бо причиняться тоді до ширення видавництв нашого Товариства, а крім цього зароблять деякий гріш на свої власні потреби.

Услівія висиласмо відворотно поштою.

Канцелярія Товариства „Промислові“ у Львові, Ринок ч. 10.

Руске Бюро технічне правильством авторизованого заприсланого геометра у Львові, ул. Францішканська ч. 17, виконує поміра грунтів, парцеляції, відграницення і т. п. та видає пляни по можливо найдешевшій ціні.

40

АМЕРИКИ
КАНАДИ

найліпше перевозить

ЛІНІЯ КУНАРДА

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна переправи кораблем 220 корон за дорослі особи разом з поголовям податком, а 120 К за діти понизше 12 літ з погол. подат.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ:

Івернія з Триесту 10. вересня.
Карпатія з Триесту 24. вересня.
Саксонія з Триесту 8. жовтня.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найкорші і найвеличавіші пароходи на сьвіті:
Люсітанія, дня 7/9, 8/9, 26/10.
Мавританія, дня 22/9, 12/10.

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ
„ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20, — Станіславів, ул. Смольни 1, Перемишль, Ринок 26.
Удзержує найкращий вибір всіх церковних річей. — Злучає найлучших артистів для виготовлення іконостасів, престолів, кивотів і др. Приймає у Львові золочені чаші всіх направки. Заднала досі загальна приязня.

366(80c)

Рух залізничних поїздів

обов'язуючий з днем 1. мая 1912 р. після часу середньо-європейського.

Замітка. Поїзди посінні означені грубою друком. Години нічні від 600 вечором до 559 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Вігіз зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12:35, 3:40, 8:22, 8:35, 2:05S, 2:45, 3:45*, 5:46†, 6:05, 7:00, 7:30, 11:10.
*) до Ряшева. § від 15:5 до 30:9 включно що дня. † до Мшани.

До Підволочиська: 6:10, 10:35, § 2:16, 2:27, 2:50†, 8:40, 11:13.

† до Красного. § від 15:5 до 30:9 включно що дня.

До Черновець: 2:50, 6:10, 9:15, 9:37, 2:25, 3:05*, 6:28†, 7:55*, 11:00.

*) до Станіславова. † до Коломиї. *) до Ходорова кожного попереднього дня перед неділею і съвятом.

До Стрия: 6:00, 7:30, 10:02 §, 1:45, 6:50, 11:25.
§ від 16:6 до 8:9 включно лише в неділю і римо-кат съвята.

До Самбора: 6:58, 9:05, 3:50, 10:56.

До Сокалія: 7:35, 2:21, 8:00, 11:35†)
*) до Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8:40, 5:45.

До Підгаєць: 5:55, 4:53.

До Стоянова: 7:55, 5:20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиська: 6:25, 10:55, 2:29*, 2:42, 3:07†, 9:01, 11:30.

† до Красного. *) від 15:5 до 30:9 включно що дня.

До Підгаєць: 6:09, 1:21*, 5:15, 10:40§.

*) лише до Винника. § до Винника лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8:12, 5:38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6:28, 1:40*, 5:36, 10:59§.

*) лише до Винника. § до Винника лише в суботу і неділю.

Поїзд посінній зі Львова до Підволочиська відіходить о год. 2 мін. 16 по полудні в перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд осібовий зі Львова до Красного відіходить о год. 2 мін. 50 по полудні із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд осібовий зі Львова до Станіславова відходить о годині 2. мін. 35 по полудні з перону 3 Нр. сходів III.

Львівські поїзди.

на головний двірець:

З Брухович: що дня 6:55.

в неділі: від 1/5 до 30/9: 17:43.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1:11, 9:10.

в неділі і съвята римо-кат.: від 5/5 до 8/9: 10:10.

З Любінія: в неділі і римо-кат. съвята від 12/5 до 8/9: 9:00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12:16.